

Et år i Jerusalem

Af kirkevolontør Maria Mark Hansen, Jerusalem

Det er søndag eftermiddag. Stille musik i stuen, solen skinner fra en skyfri himmel, jeg har lige skypet med min lillebror og min bedste veninde og nyder nu fridagen med en god bog på altanen. Jeg får lyst til at gå en tur, og pludselig glider tankerne tilbage til de sidste ti måneder.

En farverig søndagstur

Turen starter på French Hill, hvor gadebilledet er stærkt præget af studerende fra Hebrew University. På mange måde er det et miljø, der ligner det miljø, jeg kom fra med lektier, studiekammerater, af leveringer osv.

Min vej går over Oliebjerget, hvor gadebilledet pludseligt bliver markant anderledes. Først et æsel, så en flok drenge, der brænder affald af, tilråb fra butiksejer, alt imens bønderne lyder fra minareterne, og en flok skolepiger, der al le bærer tørklæde, er på vej ind i en bus. Dette er en kultur, jeg aldrig rigtigt havde mødt, før jeg kom her til. Nu er det blevet hverdag for mig, og det har været en spændende og berigende oplevelse. Især har det at få muslimske venner givet mig indblik i deres livssyn og hverdagsliv.

Nedstigningen af Oliebjerget er begyndt. – Har netop passeret Fadervor-kirken og kan nu se Tårekirken lidt længere fremme. Hvor har vi været på mange bibelske steder de sidste ti måneder. Mange historier i Bibelen har fået både steder, sten, træer, udgravninger og stemninger i min bevidsthed, og det har gjort Bibelen levende på en helt ny måde for mig.

Turen fortsætter. Den gamle by er i sigte med alt, hvad den rummer: lige fra Klippemoskeen, de små basargader med de mange tørklæder (der efterhånden fylder godt i mit skab...), turistgrupper, invitationer til te, ”special price for you”-tilbud og duften af krydderier. – Altid en oplevelse og et spændende sted.

Inden jeg når uden for bymuren, kommer en stor flok jøder mig i møde. De er pænt påklædte og slangekrøllerne er nydeligt rettet til. Endnu en kultur, jeg ikke kendte meget til før august sidste år. Puha, det er efterhånden blevet ret varmt. Heldigvis er jeg nu kommet til Jaffa Str., hvor det er ok at gå i T-shirt. Det er mærkeligt så meget, at regler og normer kan skifte på så lille et område. Godt for mig i dette varme øjeblik.

Turen slutes – Danmark venter

Jeg er ved at have nået målet for min gåtur: gudstjeneste i en messiansk menighed. Først en time med hebraiske lovsange; spændende at lære lidt hebraisk og dejligt at synge sammen med mennesker fra hele verden. Så er det tid til prædiken – der ofte er noget længere, end vi kender det i Danmark – men som har sat mange tanker og spørgsmål i gang hos mig.

I bussen på vej hjem er jeg helt fyldt op af indtryk og tanker fra dagens tur. Snart sidder jeg i flyet på vej til det danske, fyldt op af indtryk og tanker fra året, der er gået. Det har været sådan et spændende år. Et år med udfordringer til nye sider af livet og med oplevelser i særklasse. Et år, der har udvidet mine horisonter, og som har bragt venskaber og tanker, der sætter spor.

Nu håber jeg at komme ind på musikvidenskab på Århus Universitet til september og ser frem til at komme tilbage til gamle venner og studielivet i Danmark.

Til sidst vil jeg gerne takke for fællesskab og snakke til alle jer, jeg har fået lov at møde. – Jeg har nydt det virkelig meget! Og hvem ved, måske vi pludselig ses igen.